

farní sbor ČCE **U Salvátora**

červen 2024

sborový list na prázdniny

*S drážďanskými přáteli
u Máchy v Litoměřicích*

Celé toto shromáždění pozná

*Celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nevysvobozuje mečem ani kopím.
(1. Samuelova 17,47)*

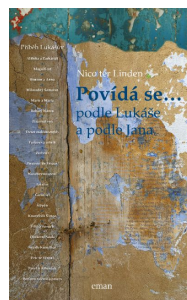
Příběh o Davidovi a Goliášovi mají děti rády, však taky slouží jako oblíbená legenda pro různé táborové bojovky. Ale opakovaně se ho – zejména tváří v tvář různým zpupným agresorům – chytáme i my dospělí. Rozhodujícím momentem příběhu ovšem není nalezení účinné strategie, jak porazit nesrovnatelně silnějšího protivníka, ale vyznání malého Davida: *Celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nevysvobozuje mečem ani kopím*. V tom příběhu jde o vysvobození, o záchranu, jinými slovy o spásu. Přesněji, o setkání s Bohem, který vysvobozuje. Vyznání Davida, toho skrytě, tajně pomazaného – tedy mesiáše – nám připomíná: Náš Bůh je především dárcem svobody. Svobody od strachu, beznaděje. Svobody i tváří v tvář všelijakým zpupným Goliášům, kteří se zrovna rozkřikují a chtějí náš život ovládnout a určovat, čemu věřit a čemu ne. Vysvobození z pasti vlastních pochybností anebo našich útěků. Ten příběh velice plasticky ukazuje, že jako *shromáždění* lidí víry nejsme žádní hrdinové ani ostřílení bojovníci za Boží věc. Ale víra našťástí nemusí stavět jen na příkladech lidského hrdinství. Ono setkání s Bohem, který vysvobozuje, to nám umožňuje setkání s příběhem toho, který vyhání strach, zahání hrozby a životu vrací svobodu a naději. S příběhem pomazaného, se kterým vlastně nikdo nepočítal. V tomhle příběhu nám to setkání nabízí pomazaný David. V druhé části bible nás takhle chce potkat Pomazaný – Mesiáš – Ježíš. Proto, aby i víru našeho shromáždění zorientoval, upevnil. A taky připomněl, že nejhroší tíhu zápasu s tím, co bere naději, oslabuje víru a vyhání lásku – vzal na sebe a vítězné vysvobození vybojoval i pro nás.

t.

Nakladatelství EMAN nabízí

POVÍDÁ SE... PODLE LUKÁŠE A PODLE JANA

Nico ter Linden je známý a osvědčený interpret biblických příběhů. Nyní nám nabízí převyprávění příběhů z **evangelia podle Lukáše a knihy Skutků apoštolských**. Zvláštní pozornost věnuje světu **evangelisty Jana**, čtenáři umožní vnímat jeho svébytný jazyk i biblické souvislosti. Na závěr předkládá brilantní **výklady Zjevení**, které představuje jako knihu odboje mladé církve.

Jak šel u Salvátora čas od Velikonoc

V neděli 21. dubna jsme mohli shlédnout **povelikonoční hru *Na cestě do Emaus***.

„Kdysi za covidu“ jsme ji celou předtáčeli, tentokrát jsme ji celou provedli naživo. Poutníky ztvárnili Jan Vlasák, Honza Roth a Tereza Halasová, nepoznaného Vzkříšeného Madla Brátová, jednotlivé scény (Josef ve studni, Jeremiáš ve studni, Kázání pro suché kosti) děti s maminkami. Jsme rádi, že se připojili noví dospělí i dětští účastníci. Zvukový záznam si můžete poslechnout na sborovém Spotify.

* * *

28. dubna se na salvátorské kazatelně představila naše **bohoslovka Lalia Diop**.

Účastníci bohoslužeb ocenili zvolené téma i to, jak si napoprvé se salvátorským prostorem poradila. Děkujeme za službu, přejeme dostatek sil i motivace k dokončení studia a těšíme se, že ji zase někdy na kazatelně potkáme.

* * *

Ob víkendů 10. – 12. května se konala **víkendovka dětí ve Strmýchách u Pelhřimova**.

Nakonec se účastnilo 22 dětí, 8 vedoucích a kuchařka. Víkendovky pořádáme jak pro děti a mládežníky od nás ze sboru, tak pro děti ze sborů, kde se s dětmi nepracuje, nebo ze sociálně potřebných rodin. Shromáždil nás příběh o narození a povolání Samuele, zvládlí jsme bojovku v lese i dva

táboráky a už se těšíme na letní tábor, kde nás Samuel dovede až ke králi Davidovi.

* * *

Na **svatodušní neděli 19. 5.** jsme posloužili **křtem** malému Frederikovi. Přejeme mu Ducha do plachet a těšíme se, že časem budeme spolu s dalšími jeho vrsťovníky potkávat. Na svatodušní neděli se již tradičně konaly odpolední **bohoslužby u stolu**, kam jsou zváni a svázeni členové sboru, kteří se již pravidelně na bohoslužby nedostanou. Děkujeme sestřím z křesťanské služby za přípravu. A zveme další účastníky.

* * *

V současné době přicházejí na konfirmační přípravu tři konfirmandi. Nejdéle Tadeáš Pekárek, který byl v **neděli 2. června konfirmován**. Jako své vyznání – tedy příběh ilustrující, co je to víra – vybral příběh o Davidovi a Goliášovi. Ten jsme nejprve prošli s přítomnými dětmi a potom se stal základem konfirmačního oslovení a vyznání. Děťští účastníci pocházeli z největší míry ze sboru v Hradišti, s kterým už dlouhá léta udržujeme mnohostranné – a vzájemně výhodné – kontakty.

* * *

V pátek 7. června proběhla letošní **Noc kostelů**. Za přípravu programu děkujeme především Marii Vojáčkové a Lukášovi Vendlovi, ale právě tak i našim zvoníkům. Pří-

jemným – a pro návštěvníky přitažlivým – je v posledních letech i zpívání ze zpěvníku Svítá, do něhož se improvizovaně zapojují jak varhaníci, tak pěvecký sbor a jeho kytaristé. Zakončili jsme tradičně večírkem na terase. Letos jsme napočítali 1180 návštěvníků – a za to, že to všechno klaplo a cítili se u nás dobře, děkujeme také obětavým dobrovolnicím. Kdybyste měl někdo chuť se k nim příští rok připojit, bude to víc než vítáno.

Výlet s drážďanskými

27. dubna se konal tradiční jarní výlet s partnerským sborem z Drážďan. Tentokrát jsme se vypravili prozkoumat město Litoměřice a jeho okolí. Sešlo se celkem 22 účastníků. A všechno nám krásně vyšlo, od počasí přes prohlídku renesanční rozhledny Kalich na hlavním náměstí, malého výletu na nedalekou skálu Kočka, odkud je také krásný výhled na široké okolí, piknik v sadu, kde jsme slyšeli dvojjazyčné čtení Máchova Máje, oběd v dobré restauraci, společnou pobožnost v prostorách místního evangelického sboru, plavbu parníkem pod Radobylem do Lovosic a díky čekání na vlaky zpět do Prahy/Drážďan i posezení v pěkné kavárně v Lovosicích, společné rozhovory a plánování dalších setkávání. Na podzim pojedou salvátorští na víkend do Drážďan, termín jsme stanovili na 9/10. 11. 2024. Těšíme se.

Jana Cejpková

Varhanní podvečery

Ve středu 5. června se konal poslední předprázdninový podvečer, při němž jsme tentokrát mohli slyšet našeho varhaníka Lukáše Vendla. Byl to již stotřináctý koncert tohoto cyklu. Za organizaci a výběr varhaníků děkujeme Lukášovi Vendlovi a prof. J. Horovi, za pravidelnou péči o návštěvníky Martině Šrubařové. Těšíme se na pokračování první středu v září (4. 9. 2024) a jen vás trochu pobídnu: Je škoda, že koncerty tohoto cyklu, jehož dramaturgii i protagonisty oceňují např. i na webu pro klasickou hudbu Klasika plus, navštěvuje tak málo posluchačů z řad našeho sboru. Vždyť při těchto koncertech máme příležitost slyšet salvátorské varhany v celém bohatství jejich ojedinělé zvukové rozmanitosti.

Faráři

Staršovstvo schválilo na dubnové schůzi rozdělení práce mezi oba salvátorské kazatele. V posledních letech výrazně přibýlo individuálních katechezí a navíc nám ukládá další služby seniorátní výbor. Dalibor Antalík v létě končí několikaletou administraci střešovického sboru, Tomáš Trusina v posledním roce vypomáhá v neobsazeném sboru v Benešově a od září ho čeká administrativní Braníka. A vzhledem k tomu, že D. Antalík ukončil své působení univerzitního pedagoga, povolává ho staršovstvo od 1. července 2024 na plný úvazek.

5 SALVÁTORSKÝ PĚVECKÝ SBOR 1971–2021 (2024)

Srdečně zveme na oslavu
výročí založení
Salvátorského pěveckého sboru

16. června 2024

kostel ČCE U Salvátora

Salvátorská 1, Praha 1

Program:

- od 10 hodin slavnostní bohoslužby,
kázat bude Eva Šormová
- od 14 hodin pěvecké dílny
pro bývalé i současné členy
- od 15 hodin hudební vystoupení
Salvátorského pěveckého sboru
se vzpomínkami.

Těšit se můžete i na občerstvení,
fotografie a zpívání s kytarami.

Rozhovor s Věrou Zdražilovou,

Nenápadná, tichá, ale moc zajímavá osobnost, takovou jsem ji poznala.

Ráda bych se Tě zeptala, jak ses dostala k víře, a proč sis vybrala zrovna náš salvátorský kostel.

K víře jsem se dostala poměrně pozdě. Inspirovala mě dcera, která se nechala pokřtít během studia na vysoké ekonomické škole. Prožívala jsem její životní poznání s ní. Jako dospělá se rozhodla, mimo jiné, jít cestou dobra a nastavit si své morální

mantinely tak, aby byla v životě šťastná s ostatními.

Dalším podnětem k úvahám o víře byla kolegyně v práci, která se vrátila do své vlasti se svou muslimskou rodinou. Vyhnala je do Evropy válka. Chtěla pro své syny lepší život. S plamenným pohledem zvěstovala, že tu budou možná vládnout.

K protestantské víře mě vedl instinkt a vzpomínky na prarodiče, kteří byli hrdými protestanty. Bylo mi ctí se přihlásit ke svým předkům.

První zmínka o předcích sahá prý do poloviny 19. století. V záznamech se našel jako první Jan Hampl z Poděbrad.

Do kostela U Salvátora jsem se dostala náhodou. V Praze jsem byla krátce a hledala jsem společenství lidí. Ujal se mě farář Tomáš Trusina, který mě připravoval na křest.

Neměl to s mými životními názory jednoduché, ale podařilo se mu nasměrovat mě správnou cestou. Vážím si jeho rad, trpělivosti a bratrského přístupu.

Velkou ctí mi bylo navštěvovat v úterky biblické hodiny. Co mě nadchlo na začátku? Poznámka jednoho ze sedících: „To je ale těžké.“

Jsem vděčná za to, jsem se mohla zúčastnit aspoň semestrálního kurzu na Teologické evangelické fakultě.

Jak vím, pracuješ v nemocnici, v dost těžké, ale zásadní pozici. Můžeš o sobě povědět více?

Příštím rokem to bude 40 let, co jsem nastoupila do práce v nemocnici jako zdravotní sestra. Dnes už se zdá téměř neskutečné, že kdysi všichni nemohli z politických důvodů studovat, co chtěli. Otázka volby povolání nebyla, co by se mi tak líbilo, ale jestli jsem schopna pracovat a tu práci vydržet.

Dnes pracuji sedmým rokem na oddělení následné intenzivní péče jako sestra se specializací v intenzivní péči. Ano, tato práce je těžká jak intelektuálně, fyzicky, ale hlavně psychicky. Zde nacházím ve víře úlevu, podporu a pochopení. Mým cílem je zůstat při své práci lidská a vidět v pacientech lidské bytosti. Není to vždy tak jednoduché, jak to vypadá.

Každá práce si na člověku vybírá svou daň. V té mé je to specifická společenská izolace. Člověk je vázán nepravidelnými směnami. Nemůže chodit nikam pravidelně. Postupem času se stává tím, kdo se občas někde objeví, ale nedá se s ním počítat. Těším se, že si v důchodu všechno vynahradím, otázkou je, kdo nebo co na mě počká... Uvidím, co Pán Bůh pro mě přichystá a jak se s tím popasuji já.

Poslední roky pociťuji už větší únavu, která je před šedesátkou běžná, a uvědomuji si, že budu muset časem pracovně zvolnit. Dě-

kuji rodině, přátelům a všem, kteří mě na této cestě podporují.

Pomáhá ti nedělní bohoslužba jako zdroj životní síly? Co ti nejvíc pomáhá? Modlitba, kázání, písně, rozhovor s farářem...?

Ano, tato otázka je položena dost přesně. Vejit v neděli do kostela je pro mě velký svátek a hybnou silou. Ano, slova Bible mi dávají možnost si uvědomovat, že v minulosti na tom byli lidé mnohem hůř, museli zvládnout prožít mnohem těžší životy. Víra měla v jejich životě stěžejní význam. Pokud bych měla tyto řádky odlehčit černým humorem, ano, a zvládli to i bez reklam na sociálních sítích.

Chtěla bys něco změnit, aby náš kostel byl více navštěvován? Napadá mě třeba setkávání bližních i mimo kostel, i když každý je zaneprázdněn svými povinnostmi.

Ano, věřím, že pro každého faráře je nejkrásnější pohled na plný kostel dychtivých očí, očekávající jeho řeč. Z pohledu toho, kdo sedí v těch lavicích, to tak úplně být nemusí. Kostel, kde je při bohoslužbě volněji, může umožnit i hlubší prožitek, který může působit déle a hlouběji. Setkávání se s ostatními je nedílnou částí bohoslužeb. S kým jiným by se mohl člověk podělit o dojmy z právě odeznělého kázání. Jak okořeněného historií dálného východu před Kristem, tak současnou politickou si-

tuací doma i ve světě. Obojí je velmi hodnotné.

A co takhle volný čas, jak ho trávíš?

Moc se mi líbila věta faráře: „Sama nejlíp víš, kde je tě potřeba nejvíc.“ Ano, zápasím s únavou, nedostatkem času a častými přejedy mezi Prahou a Přerovem, kde mám rodinu. I přes to všechno se snažím být babičkou svým dvěma vnoučatům. Snažím se jim dát lásku, jakou babičky můžou dát. Jsem ráda, že se mi po covidu podařilo turisticky rozchodit mou mámu. Aspoň

na čas jí prodloužit dobu aktivního stáří. V Praze jsem vděčná za přátele, se kterými se občas mohu vidět a nepravidelně si psát. Do budoucna se těším na Akademii třetího věku. Ráda zanechávám stopy současnosti pro budoucí generace focením. Tak, aby byla současnost viděna v dobrém světle. Myslím, že o mně bohatě stačilo...

Děkuji, že sis našla čas pro náš rozhovor a přeji Ti Boží vedení a zehnaní ve Tvé náročné práci.

S Veru si povídala Nada Kočnarová

Salvátor na mé cestě za kazatelským povoláním v ČCE

Jakmile jsem dostala zprávu, že budu dělat vikariát v kostele u Salvatora na Praze 1, otevřela jsem si mapu a hledala cestu. Praha 1 pro mě byla tehdy velká neznámá a také místem, kde je koncentrace kostelů v klikatých a úzkých uličkách poměrně vysoká. Když jsem našla ten správný Salvátor a vstoupila dovnitř, trošičku jsem se lekla. Z farářských praxí i ze svého sboru jsem byla zvyklá spíše na modlitebny nebo na kostely poněkud menšího typu. U Salvatora jsem byla na takto vysoké kazatelně poprvé, u Salvatora jsem se učila mluvit opravdu pomalu, aby mi bylo rozumět (zda se mi to podařilo, musí posoudit účastníci), a u Salvatora jsem se setkala se dvěma kazateli na sboru a byla tak součástí kazatelského týmu.

Příprava biblických hodin a kázání mě velmi těšila, jako svůj handicap jsem však vnímala, že jsem mluvila často dost rychle, jako bych měla potřebu rychle ze sebe všechny ty znalosti vyhrnout, a pak jsem najednou zjišťovala, že mám čas na víc. Velmi kontrastní k mému projevu a také inspirativní byl v tomto ohledu zvláště bratr kolega farář Antalík, který mluví opravdu pomalu, aby posluchači měli čas vše vstřebat a osvojit si to. Vlastně mi trvalo několik měsíců si na jeho projev zvyknout.

Sborová práce mě těšila, odehrávaly se různá setkání, kavárnička, ekklesie, varhanní podvečery, na kterých jsem se mohla podílet. U Salvatora jsou velmi milí lidé, ve sboru mě velmi hezky přijali a jsem vděčná za zpětnou vazbu a podporu, které se mi od sboru

dostalo. K jedné sestře ze sboru jsem chodila na soukromé hodiny klavíru a obecnství s ní bylo mimořádně obohacující, obohacující pro mě bylo i seznámení s historií sboru, působení významných osobností i svědectví o těžším období, kterým sbor prošel, seznámení s lidmi ze spřáteleného sboru v Drážďanech na společném výletu, seznámení s Lydií Mamulovou na ekklesii s tématem 70 let ordinace žen v církvi a svědectví z jejího života. Velmi přínosná byla pro mě nábožka, která se konají jednou za měsíc, a víkendovky s dětmi v Soběhrdech a ve Strmýchách, naučila jsem se nové písně a seznámila jsem se s okruhem mládeže kolem táborů a s konfirmandy z Benešova.

Farářská práce je pro mě inspirativní a fascinující a chtěla bych tedy za celé toto období, které uteklo nějak moc rychle, velmi poděkovat. V průběhu vikariátu jsem si uvědomovala, zvláště při vedení bohoslužeb a biblických, že se postupně upevňuji, že se učím nějaké jistotě v daném provozu a že je pro mě mimořádně důležitá nějaká stabilita. Chtěla bych moc poděkovat svému mentorovi za jeho vstřícný, laskavý a lidský přístup. Velmi si toho vážím, protože jsem dostala při konzultacích a ve zpětné vazbě ke kázáním dostatek prostoru – a to i k tomu, abych mohla své přípravy včas upravit či přepracovat.

Závěrem mi dovoluje moc poděkovat za to, že jsem mohla být součástí vřelého společenství kolem salvátorského sboru, za příjemné rozhovory, za vzájemnou podporu a příjemné kolegiální prostředí, za přátelskou atmosféru a za společně strávený čas.

Tereza Halasová

Tábor ve Strmýchách 23. – 30. července

Týdenní pobyt s programem orientovaným na biblické příběhy, podle nichž zároveň hrajeme hry. Program je uspořádán tak, aby se střídaly různé typy aktivit, mimo polední klid a noční spánek moc volna není. Dle potřeby a skladby účastníků má pobyt i charakter překonávání různých sociálních či zdravotních bariér. Letos nás čekají příběhy soudce Samuele. Vedou Tomáš Trusina a Vítek Kabíček.

**Přihláška na salvátorsko-sedleckoprčický
táborový pobyt**

**od 14.7. do 21.7. 2024 ve Strmýchách
téma: Od Samuela k Davidovi**

Tábor v Hradišti 10. – 17. srpna

Zveme salvátorské a další děti na tradiční tábor v Hradišti u Nasavrk. Letos pro vás vedoucí nachystali atraktivní program s tématem příběhů z románu Hobit. Na cestu tam (a zase zpátky) jsou ještě volná místa, tak neváhejte! Přihlášku zašle vedoucí Barbora Cejpková, pobožnosti připravují faráři Dalibor Antalík (pro starší a vedoucí) a Tomáš Trusina (pro děti).

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz;

farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz;

kurátorka Helena Voverková: 731 620 239, helena.voverkova@evangnet.cz;

Kancelář: kancelar@kostelusalvatora.cz; sborová sestra a pokladní: 724 309 323;

Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239;

Návštěvní hodiny během prázdnin v kostele ve čtvrtek od 16:00 do 19:00.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1,
110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejně.